

18. Добродѣтели-ты, кои-то ты употребявашь, доносятъ сега въ настоящыя животъ радости-ты си.

19. Благости-ты ти, пріятельскый ти начинъ и распаленна-та ти ревность, чрѣзь кои-то ся стараешь безъ своеползіе да принесешь нѣчто полезно на другы-ты, ще спечельтъ любовь-тѣ на оныя, что за сега съ равнодушіе тя гледать.

20. Ако случайно ти ся види мѣчно да измѣнишь способы-ты си и да влѣзешь въ новъ пѣтъ на живота, то тогась не ся оплаквай вече, зачто-то ты сѣщый си причина-та на злополучіе-то си.

ГЛАВА ЧЕТЫРИДЕСЯТЬ И ОСМА.

За вѣроисповѣдно-шо^е възвышеніе на душѣ-ш.ж.

1. Кой-то може да ся отчаява, той не е осѣтилъ никога силѣ-тѣ на молитвѣ-тѣ, что възбужда насърчваніе-то на добродѣтель-тѣ.

2. Правяніе-то на молитвѣ-тѣ е най тържественно-то и най голѣмо-то занятіе на живота; зачто-то тя не е земна работа, нѣ божественна и небесна.

3. Всичкы въобщѣ си правять молитвѣ-тѣ. И сами-ти най мѣдри чловѣци си правять молитвѣ-тѣ; зачто-то въ божественно-то това занятіе ся распалва въ грѣды-ты имъ най голѣма-та ревность на съединеніе-то съ Бога.

4. И самый старецъ принася сѣрдечнѣ молитвѣ къмъ Вѣчнаго, кой-то най ясно му ся е показалъ чрѣзь чудесно-то съединеніе на живота.

5. И сами-ти князове на прѣстола-ты приклоняватъ съ почитаніе колѣна-та си прѣдъ Вседържи-